

“ဒီဗီဘီဒီဘီဘီ” အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲ အစီအစဉ်ကို ဒီဗီဘီ သတင်းဌာနက စနေနေ့တိုင်း ရိုက်ကူးပြီး ဒီဗီဘီရပ်သံလိုင်းမှာ အထက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ထုတ်လွှင့် တင်ဆက်ပါတယ်။

DVB Debate ဟာ မိမိတို့ရဲ့အတွေးအမြင် အယူအဆတွေကို လွတ်လပ်စွာ သဘောကွဲလွဲနိုင်ဖို့၊ အပြန်အလှန် နားလည်မှုတွေကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့၊ မြန်မာ့အနာဂတ် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာရှိနေတဲ့ ပြဿနာတွေကို အဖြေရှာနိုင်ဖို့၊ လူတိုင်းပါဝင်နိုင်ပြီး မတူကွဲပြားတာတွေကို လက်ခံပေးနိုင်ဖို့၊ အချေအတင်ဆွေးနွေးတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပေါ်ထွက်လာစေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

မီဒီယာတွေနဲ့ အသင်းအဖွဲ့တွေကိုလည်း အခုလို လွတ်လပ်ပွင့်လင်းတဲ့ ဒီဘီဘီရဲ့ အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲမှာ ပါဝင်ဖို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

အပတ်စဉ် သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေ၊ သတင်းဓာတ်ပုံတွေနဲ့ ဒီဘီဘီကာတွန်းကို ရုပ်သံရိုက်ကူးပြီး မကြာခင်မှာပဲ ဒီဗီဘီဒီဘီဘီရဲ့ Facebook စာမျက်နှာနဲ့ ဝက်ဘ်ဆိုဒ်မှာ ကြည့်ရှုနိုင်ပါတယ်။

SUN	19:15	21:00	Night Repeat
MON	10:15	15:15	21:00
WED	10:15	15:15	21:00
FRI	10:15	15:15	21:00

အမှတ် - ၄၅၄၊ ၇ လွှာ၊
 ကုန်သည်လမ်းနှင့်
 ဗိုလ်ကလေးဈေးလမ်းထောင့်၊
 ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

DVB

ယခုအပတ် ဆွေးနွေးပွဲအတွက် မေးခွန်းကတော့
"How to reform red tape system?"

ဖြစ်ပါတယ်။
 မှတ်ချက်ပေးလိုတာ
 အကြံပြုလိုတာ
 မေးမြန်းလိုတာတွေ ရှိပါက ရုံးချိန်အတွင်း
 ဖုန်းနံပါတ် +၉၅ ၉၄ ၅၉၈ ၆၅ ၉၄၀ နဲ့
 debate@dvb.no ကို ဆက်သွယ်ပြီး
 အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးထံ မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။

“ကြိုးနှိမ်နှိပ်ကို ဘယ်လို လျော့ချမလဲ” (နေသွင်ညိုကား)

ရွေးကောက်ပွဲမှာ တစ်နှစ်ကို အနိုင်ရခဲ့တဲ့ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည်ကို လက်တွေ့အုပ်ချုပ်လာတာ တစ်နှစ်နီးပါး ရှိလာ ပါပြီ။ ဒီမိုကရေစီအစိုးရတရပ်အတွက် အာဏာရှင်အစိုးရနဲ့ မတူတာက တဖက်ကဥပဒေ တခြားတဖက်မှာ ပြည်သူ့လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်း ပေးဖို့ တာဝန် ရှိလာပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရဖြစ်နေလည်း လူထုမျှော် လင့်ချက်ကို မဖြည့်ပေးနိုင်ရင် တရားဝင်မှု ဆုံးရှုံးရမှာ မေ့တာပါပဲ။

ကွမ္မာမှာ အစိုးရစွမ်းဆောင်ရည် အညံ့ဖျင်းဆုံး နိုင်ငံတွေထဲမှာ မြန်မာလည်း တစိုက်မတ်မတ် ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အကျင့်ပျက်ခြစားမှု အဆိုး ဆုံးနိုင်ငံတွေ စာရင်းမှာလည်း မြန်မာ ပါဝင်ပါတယ်။ အစိုးရရဲ့ အကျင့်ပျက် ခြစားမှုတွေ ပွင့်ကျလာလေလေ စွမ်းဆောင်ရည်ပိုကောင်းတဲ့ အစိုးရအ ဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမယ်ဆိုတဲ့ အကောက်အယူတရပ်လည်း ရှိပါတယ်။ ဒီ မိုကရေစီရေချိန်မြင့်လာလေလေ၊ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူပြဿနာနဲ့ အစိုးရ စွမ်းဆောင်ရည်ညံ့ဖျင်းတဲ့ ပြဿနာကို အလိုအလျောက် ဖြေရှင်းပြီးသား ဖြစ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီပြဿနာက ဒီ လောက် မရိုးရှင်းပါဘူး။

တကယ်တော့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု (တနည်း) ပြည်သူ့ ဝန်ဆောင်မှုနယ်ပယ်က ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကိန်းဂ ဏန်းစာရင်းအင်း၊ အခွန်ကောက်စနစ်ကနေ သဘာဝဘေးကယ်ဆယ်မှု၊ ရာသီဥတုကြိုတင်ခန့်မှန်းတဲ့စနစ်၊ လေကြောင်းပျံသန်းမှု ထိန်းချုပ်ရေးစ နစ်အထိ ကျယ်ပြန့်ပါတယ်။ နိုင်ငံလုံးခြံခြံရေး၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊ ပုဂ္ဂလိ ကပိုင်ဆိုင်ခွင့် ကာကွယ်ပေးရေး၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုက်ဖျက်ရေး၊ ပညာရေး မြှင့်တင်ရေး၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုတိုက်ဖျက်ရေး၊ အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာ၊ လူမှုဖူလုံရေး၊ ပင်စင် စသဖြင့် နောက်ထပ်များစွာ ရှိပါသေးတယ်။

ဒီလောက် ကျယ်ဝန်းတဲ့ နယ်ပယ်တွေကို ဗဟိုကရေစီယန္တရား (တနည်း) ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတွေက ဆောင်ရွက်ရတာဖြစ်လို့ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေ၊ မူဝါဒတွေအပြင် လူသားအရင်းအမြစ်ကို ကြီးကြီးမားမား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့ လိုအပ်လာပါတယ်။ ဥပမာ - ကျန်းမာရေးကဏ္ဍအတွက်ဆို ရင် လျှပ်စစ်မီးအားပြည့်တဲ့ဆေးရုံ၊ ရေကောင်းရေသန့် စတဲ့ အခြေခံအ ဆောက်အအုံတွေသာမက ထိရောက်မြန်ဆန်တဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ အ ရည်အချင်းရှိတဲ့ ဆရာဝန်၊ သူနာပြုတို့လို အလူသားအရင်းအမြစ် လိုအပ် ချက်တွေကို ဆိုလိုပါတယ်။

မြန်မာပြည်အတွက် လက်ငင်းမေးခွန်းက နှစ်ပေါင်းများစွာ ခေါက်ရှိုးကျိုးညံ့ဖျင်းတဲ့ ဗဟိုကရေစီအဟောင်းကို အုပ်ချုပ်ရေး အတွေ့အ ကြုံ နှုတ်ဆိုတဲ့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်က ဘယ်လောက်ထိ မောင်းနှင်နိုင်မ လဲ ဆိုတာပါပဲ။ တဖက်မှာ စစ်တပ်က ဦးဆောင်ရေးဆွဲထားတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ

အခြေခံဥပဒေအရ စစ်တပ်အရာရှိဟောင်းတွေက အများစု လွှမ်းမိုးထား တဲ့ ဗဟိုကရေစီယန္တရားဟာ စစ်တပ်ရဲ့ အမိန့်ပေးမှုစနစ်အောက်မှာပဲရှိနေ တဲ့ အနေအထားလည်း ရှိနေပါတယ်။

တိုင်းနဲ့ ပြည်နယ် အစိုးရတွေကိုကြည့်ရင် အခြေအနေ ပိုဆိုးပါ တယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်တွေ လက်အောက်မှာ ဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး ဆောင်ရွက်တဲ့ ယန္တရားတွေ မရှိပါဘူး။ ရဲတပ်ဖွဲ့၊ မြို့နယ်ကနေ ရပ်ကွက် အထိ အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ဗဟိုကရေစီယန္တရား အဆင့်ဆင့်ဟာ ပြည်ထဲရေး လက်အောက်ခံ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန လက်အောက်မှာပဲ ရှိ နေပါတယ်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကို တပ်မတော်ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်က တိုက်ရိုက် ခန့်အပ်ပါတယ်။

ဥပဒေပြုရေးလုပ်ငန်းတွေ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ပြည်နယ်နဲ့ တိုင်း လွှတ်တော်လုပ်ငန်းတွေမှာလည်း လက်ရှိအချိန်ထိ အထွေထွေ အုပ်ချုပ် ရေးဦးစီးဌာနက ဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်လုပ်ပေးနေတာမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။

မြန်မာပြည်ဟာ အမိန့်ပေးစနစ်အောက်မှာ ရာစုတဝက်ကျော် ကြာခဲ့တာကြောင့် ဗဟိုကရေစီဟာ ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုထက်စာရင် လာဘ်စားတာ၊ အချိန်ဆွဲပညာပြတာတွေနဲ့ နာမည်ပျက်လှပါတယ်။ ဝန် ထမ်းရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးတဲ့ စာမေးပွဲစနစ်နဲ့ လူ တော်တွေ ရွေးချယ်ရမယ့်အစား အထက်ကပေးတဲ့ အမိန့်ကို အကြွင်းမဲ့ နာခံလိုက်နာပြီး စစ်အာဏာရှင်အပေါ် သစ္စာခံမယ့် လူတွေကိုပဲ ရွေးချယ် ခန့်ထားခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်ပြောင်းစနစ်အပြောင်းမှာ ကြိုးနှိမ်နှိပ်ကို ပြောင်း လဲဖို့ ကြိုးစားပေးမယ့် အပြောထက် အလုပ်ခက်တာကို တွေ့ရပါတယ်။

စီးပွားရေးကဏ္ဍဘက်ကို ကြည့်ရင်လည်း နိုင်ငံတော်က ထိန်း ချုပ်ထားခြင်း၊ လက်သိပ်ထိုးလှိုင်းစင်နဲ့ ပါမစ်တွေကြောင့် နှောင့်နှေးရတဲ့ အပြင် အလှူအသီးသီးက ဝန်ထမ်းတွေအကြား လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုနဲ့ အဂတိလိုက်စားမှုတို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အားပေးသလို ဖြစ်လာပါတယ်။

ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလို့ ဘယ်လောက်ပဲ အသိပညာပေးပေး တကယ်တော့ အစိုးရယန္တရားတွေရဲ့ အမူအကျင့်ပြောင်းလဲရေးမှာ ဥပဒေ ကို ချိုးဖောက်တဲ့အခါ အပြစ်ပေးခံရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရား ကိန်းအောင်း နေဖို့သာ ပဓာနကျပါတယ်။ မြန်မာအပါအဝင် နိုင်ငံအတော်များများမှာ အခွန်ငွေ မပေးကြဘဲ၊ လက်သိပ်ထိုးကြတဲ့ ကိစ္စဟာ ဥပဒေချိုးဖောက်သူ ကို ထောင်ထဲပို့တဲ့ ကိစ္စမျိုးနည်းပါးတာနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်။

အဖွဲ့အစည်းအတွင်းက စိတ်နှစ်စိတ်ထားတစုံလုံးကို ပြောင်းလဲ ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ဥပမာအနေဖြင့် မိမိဌာနတခုလုံး လာဘ်ပေး လာဘ်ယူကိစ္စ ထမင်းစားရေသောက်လုပ်နေတဲ့ အခြေအနေမှာ ကိုယ်တ ယောက်တည်းက မပတ်သက်ဘူးဆိုရင် အရူးတယောက်များ ဖြစ်သွားမ လားဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာနိုင်ပါတယ်။

“ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ဖျောင်းဖျန်းချတဲ့နည်း၊ မက်လုံးပေး ဆွဲဆောင်တဲ့ နည်းလမ်းကို မစဉ်းစားပါနဲ့။ အကြောက်တရားသည်သာ အထိရောက်ဆုံး နည်းလမ်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်” လို့ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာရှင် ဖူကူယားမားက အကြံပြုပါတယ်။

ဥပဒေအတိုင်း ပြတ်ပြတ်သားသားမကိုင်ပဲ ထိရောက်တဲ့ အစိုး ရမျိုးဖြစ်ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနဲ့ တာဝန်ယူမှု တာဝန်ခံမှုဆိုတဲ့ ချည်းကပ်မှုမျိုးနဲ့ အစိုးရကောင်းကို တည် ဆောက်မယ်ဆိုရင်လည်း အရေးယူဆောင်ရွက်မှုအပိုင်းကို ပြတ်ပြတ် သားသား မကိုင်တွယ်နိုင်ရင် ကြိုးစားသမျှ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားမှာပါ။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအပါအဝင် တောင်ကိုရီးယား၊ ဂျပန် တို့အထိ အခြေကျပြီးသား ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတွေကိုကြည့်ရင် ခေတ်မှီ ဗဟို ကရေစီယန္တရားတွေတည်ဆောက်ရေးဟာ ဒီမိုကရေစီ မတိုင်ခင်ကတည်း က ရှေ့ကို အတော်လေး ခရီးရောက်ခဲ့တာလည်း အမှန်ပါပဲ။ ဒီလိုပြောလို့ အာဏာရှင်စနစ်နဲ့ ဗဟိုကရေစီကို တည်ဆောက်ရမယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး။ မျက်မှောက်ခေတ်မှာ ပြည်သူတို့ရဲ့ ဒီမိုကရေစီကို တောင့်တတဲ့အာသီသ၊ ဒီမိုကရေစီအပေါ် မျှော်လင့်ချက်က မြင့်မားလွန်းတာကြောင့် ဒါကို လိုက် ဖို့ လက်တွေ့ မဖြစ်နိုင်တော့တာပါ။

ဒါကြောင့် နောက်ကျမှ ဒီမိုကရေစီလမ်းကြောင်းပေါ် တက်လာ တဲ့ မြန်မာပြည်လို နိုင်ငံမျိုးအတွက် ခေတ်မှီနိုင်ငံ တည်ဆောက်ရေး (တ နည်း) ခေတ်မှီ ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုစနစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို ဒီမိုကရေ စီ အင်စတီကျူးရှင်း၊ ဥပဒေစိုးမိုးမှု အသက်ဝင်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်နဲ့အတူ တချိန်တည်း တပြိုင်တည်းမှာ အရှိန်မြှင့်လုပ်ဆောင် ရုံကလွဲလို့ တခြားနည်းလမ်း မရှိပါဘူး။

သူတို့အမြင်

“ဒီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သည် ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်၊ ဗဟိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်မဟုတ်ပါဘူး။ ပြည်သူ့လူထုကိုဖိနှိပ်ဖို့၊ ချုပ်ချယ်ဖို့၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားသွားအောင်လုပ်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြည်သူ့လူထုကို မိသားစု ပြည် သူလို သဘောထားပြီးတော့၊ တလေးတစားနဲ့ ခုနက နိုင်ငံဝန်ထမ်းတာဝန် ၁၂ ရပ်မှာပါတာနဲ့အညီ ပြည်သူကို လေးစားပြီးတော့ လုပ်ရမယ်”

(ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းမြင့်)